

dicis esse dicatur, num. 5 l. 10 per illum text. tit. 14 part. 5.

CAUSA JUSTA, quæ dicatur ad concedendam licentiam parochiano per Presbyterum suum alibi confitendi peccata sua, n. 7 l. 21 tit. 4 part. 1. — Causæ justæ quæ dicantur ad hoc, ut beneficia possint minui per prælatum, et capitulum, n. 6 l. 5 t. 16 part. 1. — Causa justa non præsumitur in Principe, quando aliquid rescribit, et mandat, quod est contra jus naturale, n. 4 l. 52 t. 18 part. 3. — an requiratur in concessione pedagii ex privilegio Principis, ut recipiens sit tutus in conscientia, n. 4 l. 5 tit. 7 part. 5. — dandi licentiam possessori majoriæ, ut res majoriæ possit alienari, an si tales res sint in locis remotis à domicilio possidentis, n. 4 quæst. 27 l. 6 t. 11 p. 6.

CAUSA CRIMINALIS, quæ dicatur, per n. 4 l. 9 t. 4 p. 5. — Et an, et quando in causa criminale locus sit prorogationi jurisdictionis, num. 2 l. 15 tit. 1 part. 7. — Quæ mixta, ibidem in fin. — Causæ criminales in ecclesia non debent tractari, n. 5 l. 1 tit. 11 part. 1. — Nec civiles, ut per textum ibi. — Causa criminalis contra aliquem in judicio proposita, si accusator velit de majori crimine reaccusare, an possit, n. 2 l. 4 tit. 10 part. 3. — Causæ civiles, sive criminales intra quantum tempus terminari debeant, n. 3 et 4 l. 9 per text. ibi, tit. 7 p. 6, et n. 4 l. 7 tit. 29 part. 7.

CAUSA MERE SPIRITUALIS, mero, et simplici Legistæ, ut in assessorem, committi non debet, num. 3 l. 2 tit. 21 part. 3.

CAUSA VILIS, quæ dicatur, et in qua sententia sine scriptis ferri debeat, vel possit, n. 4 l. 6 tit. 22 part. 5.

CAUSA PIA dicitur virgines maritare, n. 7 l. 12 tit. 28 part. 5. — Causa piissima dicitur redemptio captivorum, n. 4 l. 6 per text. ibi, tit. 10 part. 6.

CAUSA MATRIMONIALIS dicitur spiritualis, vide n. 4 l. 10 tit. 1 part. 4. — pertinet ad episcopalem dignitatem, n. 2 per text. ibi, l. 7 t. 10 part. 4. — Et an ad Archidiaconos, et alios inferiores prælatos etiam regulares, si illud ipsi præscriperunt, ibidem n. 4 per text. ibi. — Causa matrimonialis, an per Episcopum aliis committi possit, ut de illa alius judicet, n. 7 l. 7 tit. 10 part. 3. — Et an delegatus Papæ talem causam alteri possit subdelegare, ibidem. — De stylo tamen curiæ, istæ causæ matrimoniales semper Episcopis committuntur, dict. n. 7 in princ. — Causa matrimonialis per arbitros discerni non debet, n. 4 l. 8 per text. ibi, tit. 10 part. 4.

CAUSA TURPIS, et an datum ob turpem causam sive ex parte dantis, sive recipientis, sive sit causa de futuro, sive de præterito, an sic datum repeti possit, n. 4 et 2 l. 47 tit. 14 part. 5.

CAUSA INGRATITUDINIS filii debet à patre, vel ab hærede probari, et quare, n. 6 et 7 l. 10 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — Causæ plures ingratitudinis, si à patre contra filium ponantur, an sufficiat unam tantum ex eis probare, n. 2 l. 8 tit. 7 part. 6. — Causa ingratitudinis si ponantur à patri in testamento, ubi propter eam filium præterit, un reddat testamentum nullum, dict. n. 7 dict. l. 10. — an possit per succedentes ab intestato probari, ut filium excludat à successione patris, quando ejus pa-

ter nullum condidit testamentum, n. 8 l. 10 t. 7 p. 6.

CAUSA FALSA, de hoc vide in verbo FALSA CAUSA.

CAUPO vide in verbo HOSPES, et verbo STABULARII.

CAUTIO de rato, an à procuratore dari debeat, sive in procuratore actoris, sive rei apud acta, vel extra, n. 5 et 6 l. 14 tit. 5 part. 3. — qualis præstari debeat reo rem restituenti, uni ex duobus, qui sibi rem petebant in judicio, n. 2 l. 6 tit. 10 part. 3. — quam usufructuarius dat, an sit de substantia, si non petatur, caveri, n. 5 l. 20 tit. 11 part. 3. — Et casus ubi non præstatur ista cautio, in dict. n. 5 in finalibus verbis. — Et an ista cautio possit à testatore remitti, et cavere non possit, an res sequestranda, dict. n. 5 dict. l. 20 t. 51 part. 3. — Et an ista cautio habeat locum in eo, qui donavit reservato sibi usufructu, et an teneat judicium, si usufructuarius agat, non præstata cautione ista, et qualiter tunc condemnatio fieri debeat, ibidem. — Et an hæres possit remittere istam satisfactionem, in dict. n. 5 dict. l. 20. — Cautio id est, promissio per scripturam, sine causa non valet, n. 3 l. 149 tit. 18 part. 3. — Et an ex cautione privata confessata à patre executio debiti peti possit, n. 4 dict. l. 149 tit. 18 part. 3. — Cautio quam nuntiati propter novum opus præstant, an habet locum, quando exceptionem, quam contra nuntiantem opposuit, ipse intra tres menses non probavit, n. 5 l. 9 tit. 52 part. 3. — quam nuntiatius præstat, an iudici, vel parti dandi sit, n. 5 l. 9 tit. 52 part. 3. — Et quid si talis cautio per nuntiatum offeratur, antequam sint elapsi tres menses, ibi n. 6. — Cautio an expiret per lapsum triennii, ex quo instantia non petierit, n. 6 l. 19 tit. 12 part. 5. — si remittatur debitori, an per hoc videatur debitum remissum, n. 6 per text. ibi, l. 40 tit. 13 part. 5. — Mutiana, quando ab hærede debet dari, et qualiter danda sit, n. 5 et 7 l. 7 per text. ibi, tit. 4 part. 6. — an debeat dari in contractibus modalibus, n. 6 dict. l. 7. — si ex aliqua causa ab hærede dari non possit, quid tunc agendum sit in quibuscumque causis, sive piis, sive malis, dict. n. 7. — juratoria sufficit, ubi alia requirebatur, si cum fidejussore dari non possit, dict. n. 7. — an ab hærede præstanda sit, si usufructus relinquatur alicui pro se, et hærede suo, n. 5 in fin. tit. 52 part. 5. — qualis esse debeat, ut ille cui sub modo aliquid relictum fuit, rem sic relictam habeat, n. 9 l. 21 tit. 9 part. 6. — de præstando, vel persequendo legato, quando ab hærede dari debeat, n. 2 l. 41 tit. 9 part. 6. — de dando legato, quando debeat ab executore testamentario præstari, n. 3 l. 2 tit. 10 part. 6. — an et quando ab hæredibus ad invicem dari debeat, quando hæreditatem inter se dividunt, n. 4 et 2 l. 9 per text. ibi, t. 15 part. 6. — si non præstetur ab usufructuario, an interim ipse faciat fructus suos, n. 6 l. 20 t. 51 part. 5. — Et an ille, qui tenetur cavere, teneatur simpliciter, vel cum fidejussore, vel pignore, et quando, et quam plura de hoc vide per n. 40 l. 10 t. 33 part. 7 per text. ibi.

CAVILLATIO, et an adversarii mei cavillationes et malitias possim repellere per alias similes, n. 8 l. 28 tit. 11 part. 3.

COECUS an succedat in Regno, vel in aliis majoriis, n. 49 l. 2 tit. 15 part. 2. — an possit esse procurator,

n. 4 l. 5 tit. 5 part. 3. — tantum, vel cæcus, et mutus et surdus simul, an possit matrimonium contrahere, n. 5 l. 5 tit. 2 part. 4. — à nativitate, vel ex occasione, an succedat in feudo magno, vel parvo, et quando, n. 8 l. 6 tit. 26 part. 4. — Et quid si habeat fratrem habilem, vel velit servire per substitutum, an possit, ibi. — Cæcus an possit facere testamentum in scriptis, et qualiter faciat testamentum nuncupativum, n. 4 cum aliis ibi, l. 14 per illum text. tit. 1 part. 6. — Et an solemnitates, quæ de jure Partitarum in testamento cæci requirebantur, sint hodie sublatae per legem Tauri, ibidem in n. 1. — Cæcus an possit esse tutor, n. 6 l. 4 tit. 16 part. 6. — Cedens, quos pannos secum retinere possit, n. 5 l. 1 tit. 15 part. 5. — bonis multum aggravat opinionem suam, n. 6 dict. l. 1. — sive consultè, sive inconsultè, si post cessionem velit bona recuperare, et creditoribus satisfacere antequam bona vendantur, benè admittetur, n. 3 l. 2 ibi. — bonis, si pervenerit ad pinguiorem fortunam, quando creditoribus satisfacere non teneatur, n. 3 l. 3 per text. ibi, tit. 15 part. 5. — bonis in postea quæsitis non tenetur nisi in quantum facere potest, deducto ne egeat, ibi. n. 4 per text. ibi.

CESSIO actionis an fieri possit absenti, et an exercitium directarum mandari, n. 4 l. 64 tit. 18 part. 3. — Et an in cessione actionis aliquis titulus, puta emptionis, vel donationis, requiratur, ibidem. — Et quid si fiat de debito, an tunc illud fieri debeat de voluntate, vel scientia debitoris, ibidem in n. 2. — Et an in tali cessione nominis debeat exprimi titulus cessionis, et in qua parte instrumenti, ibid. in n. 3. — Et an ille, in quem facta fuit cessio damna pœnam, et expensas petere possit, et in quibus, ibid. in n. 6. — Et an cessa actione videatur cedi jus fori, et an cessa contra unum ex reis debendi, videatur cedi contra correum, dict. n. 6. — Cessio actionis debet statim fidejussori solventi pro debitore dari, et quid si non statim, sed intervallo illam petierit, n. 4 l. 11 t. 12 p. 5. — Et an sine cessione agere possit contra confidejussores, ibidem in n. 2. — Et quo jure agatur contra debitorem, ut ei cedat actionem, et quid si creditor nolit, dict. n. 2. — Et quæ actiones debent cedi contra debitorem principalem, et quando aliàs obstat exceptio cedendarum, ibidem in n. 3. — Et an talis exceptio cedendarum opponi possit, etiamsi fidejussor sit obligatus per instrumentum guarentigium, et qualiter procedat, dict. n. 3 l. 11 tit. 12 part. 5. — Cessio actionis an fidejussori solventi pro principali detur contra tertium possessorem, ibidem. — Et an fidejussor possit renuntiare huic beneficio cedendarum actionum, ibidem ad fin. — Et qualiter cessio ista fieri debeat, et an creditor omne jus suum in fidejussorem solventem cedere debeat, ibidem in num. 5. — Cessio fieri potest etiam ex intervallo, quia fidejussor solvens, in dubio, videtur solvisse pro sua obligatione, ibi n. 7. — bonorum debet fieri, quando debitor non habet unde solvere possit, et qui ad hanc cessionem non admittantur, n. 4 l. 1 tit. 15 part. 5. — debet fieri cum iudicis decreto, et quare, dict. n. 4 dict. l. 1 tit. 15 part. 5. — honorum, et alienatio bonorum omnium idem sunt, ibidem. — Et an istud beneficium detur studiosè dilapidanti bona, vel

hæredi, qui inventarium non fecit, ibidem. — Cessio bonorum non datur illi, qui plenariè satisfacere potest dict. n. 4 in fin. — Neque in aliis pluribus casibus, n. 4 l. 4 ibi. — Cessio an fieri possit extra iudicium, et quando, ibidem n. 2. — Et an debitor possit cedere bonis invicto creditore, ibidem n. 3. — Cessio sufficit fieri verbo, neque in hoc debet permitti modus vituperabilis, ibidem in n. 4. — Et quæ si sint in hoc privilegiati, ut ad cessionem bonorum compelli non possint, ibidem in n. 6. — Et qualiter tunc ab ipsis cessio fieri debeat, ibi. — Cessio facta, quis creditor præferri debet in solutione, et quando, et an si debitor post cessionem et ante venditionem velit bona sua recuperare, et creditoribus satisfacere, an admittatur, et bona sint ei restituenda, gloss. l. 3 ibid. — an prossit quoad creditores conditionales, et quoad novum creditorem succedentem in obligatione, n. 4 l. 3 ibidem. — bonorum impedit litem contestationem, et an per talem cessionem bonorum tollatur naturalis et civilis obligatio, vel an tantum contra creditorem competat exceptio, num. 2 l. 3 tit. 15 part. 5. — bonorum si fiat cum vituperio, si postea debitor ad pinguiorem fortunam pervenerit, non tenetur creditoribus satisfacere, aliàs secus, n. 3 l. 3 per text. ibi, tit. 15 part. 5. — Et in bonis post cessionem acquisitis debitor non tenetur ultra quam facere potest, deducto ne egeat, ibi n. 4 per text. ibi. — Et si debitor nolit bonis cedere, detrudetur in carcerem, et an prius debeat fieri discussio bonorum, et quid hodie, n. 4 l. 4 ibi. — Et an creditoribus non instantibus debitor carcerari possit, n. 2 dict. l. 4. — Et quid si ante capturam vel cessionem, vel post capturam, debitor bona sua alienavit, ibi n. 4. — Et si debitor velit bonis cedere, et creditores noluerint, sed ei velint dilationem dare, quis audiatur, n. 2 l. 5 ibi. — Et si debitor à creditoribus habuit dilationem ad solvendum, si postea velit cedere bonis, an admittatur, n. 4 l. 5 tit. 15 part. 5.

CESSIONARIUS actionis, seu nominis, qui non denunciavit cedenti, sibi esse motam litem, si succubuit, an agatur contra cedentem, n. 4 quæst. 4 l. 52 tit. 5 p. 5.

CELEBRARE potest Clericus duas Missas in una die ex causa, n. 4 l. 49 tit. 4 part. 1. — an possit Clericus sine ministro, et an unus sufficiat, gloss. fin. l. 30 t. 4 p. 1. — Celebrans eo animo, ut Deus aliquem perdat, vel simile, an conficiat sacramentum, et de ejus pœna, n. 2 l. 51 ibi. — Celebrari an possit in loco non consecrato de Episcopi licentia, et quid si adsit altare viaticum et portatile consecratum, vide n. 2 l. 4 tit. 10 part. 1. — non potest in Oratorio alicujus privati, et quando sic, n. 4 cum aliis ibi, l. 5 tit. 10 part. 1.

CELERITER factum quando aliquid dicatur, n. 4 l. 11 tit. 14 part. 1.

CENSUS si petatur per aliquem ab ecclesia debet probare illum sibi deberi, nisi adsit in possessionem, n. 3 l. 12 tit. 22 part. 1. — si petatur ab ecclesia, an sufficiat allegare præscriptionem 40 annorum sine titulo, vel immemoriali, ibidem. — qualiter per Regem exigi possit ab ecclesiis, n. 3 per text. ibi, l. 14 tit. 22 part. 1. — qui imponitur ratione ædificiorum, an destructo ædificio, debeat census respectu aræ, vel non, n. 4 l. 14

tit. 5 part. 5.—Et an contractus censualis, et contractus emphyteuticus idem sint, n. 5 in princ. l. 28 t. 8 part. 5.—Et quid si dicatur in instrumento: *talis dedit rem in emphyteusim, vel censum*, an dicatur contractus emphyteuticus, vel censualis, ibidem.—Census quos decimus vulgariter, *al quitar*, quales sint, et de validitate ipsorum, n. 5 usque in fin. dict. l. 5 tit. 8 part. 5.—an duret quando res, super qua constituitur, pereat in totum, vel pro parte, ibidem.—an possit constitui super personali obligatione illius qui recipit pecuniam, et census dare promittit, ibi.—Et quid si recipiens census omnia bona sua obliget, an per hoc videatur constituere census super illis bonis, ibi.—Et quod dicitur injustum pretium, ut perpendatur, in his contractibus parvitas pretii, ibidem.—Census an debeatur, quando res super qua imponitur, fuit combusta, vel aliter periit, n. 9 dict. l. 28 tit. 8 part. 5.—ex aliqua re, an debeatur quando propter guerram, vel inundationem fluminis vel maris, quis fructus percipere non possit, ibi in n. 11.

CENSUARIUS si alienet rem censualem domino irrequisito, an cadat à jure suo, sicuti in emphyteuta, n. 4 l. 29 tit. 8 part. 5.—habet in re censuali plenum dominium, quod non ita est emphyteuta, dict. n. 1.

CERA corrupta, si cum incorrupta immisceatur, an immiscens poena falsi, vel alia puniatur, n. 2 l. 4 tit. 7 part. 5, et n. 5 l. 4 tit. 7 part. 7.

CEREMONIÆ militares hodie non sunt in usu, n. 2 l. 49 tit. 5 part. 5 ad fin.

CERTA scientia, quando dicatur fuisse in Principe, quando per illam clausulam aliquid dicit, n. 11. 15 t. 18 part. 5.

CERTIFICARI non debet, n. 3 l. 4 tit. 49 part. 2.

CERTIUS eligere oportet, ubi adest periculum animæ, n. 8 l. 5 tit. 4 part. 4.—Certum dicitur illud, quod ex relatione ad aliud potest certificari, n. 4 l. 10 t. 5 p. 5.

CHIROGRAPHUM, vide de hoc in verbo SCRIPTURA, et verbo INSTRUMENTUM.

CHIRURGICI non possunt cremare, secare, vel ossa extrahere sine mandato parentum, vel cognatorum infirmi, n. 6 l. 10 tit. 8 part. 5.—Et an incurrant irregularitatem si ex incisione, adustione, vel potione quadam infirmo sequatur mors, ibi.—Chirurgicus si per imperitiam aliquem occidat, an et quando teneatur, n. 5 cum aliis ibi, l. 6 per illum text. tit. 8 part. 7.—an esse possit filius hæretici, n. 4 l. 4 tit. 26 part. 7.

CIBUS est in nobis necessarius, et quare, n. 4 l. 10 tit. 8 part. 2.

CŒMETERIUM potest esse juxta ecclesiam, et etiam potest esse in remota parte, n. 4 l. 2 t. 15 part. 1.—non potest esse in aliqua ecclesia, nisi in illa quæ habet populum, n. 1 l. 5 tit. 15 part. 1.—ecclesiæ assignatur cum consecratur, et unum potest assignari diversis ecclesiis, n. 4 l. 5 tit. 15 part. 1.—unde dicatur, n. 4 per text. ibi, l. 4 tit. 15 part. 1.

CIRCUMSTANTIÆ quæ debeant confiteri vel non, n. 9 l. 25 tit. 4 part. 1.

CITATIO ad audiendam sententiam, an debeat fieri generaliter citatio ad totam causam, vel citato à giudice

prædecessore, vel in causa criminali, et quid si sine citatione præsens sit, n. 2 l. 5 tit. 22 part. 5.—et si non fiat in aliquibus casibus, tamen ad alia procedi potest, v. n. 6 l. 12 t. 22 part. 5.—qualis esse debeat ad hoc, ut sententiam inter alios lata alii scienti rem agitari præjudicet, n. 2 l. 20 tit. 22 part. 5.—Et quando talis citatio, etiamsi illi facta sit, non noceat illi, num. 2 dict. l. 20.—Citatio an iterum sit necessaria, si iudex in die præfixa ad sentiendum illam non protulit, sed in alium, n. 5 l. 9 tit. 23 part. 5.—sola, an sufficiat ad interrumpendam usucapionem, sive præscriptionem, n. 3 l. 29 tit. 29 part. 5.—an debeat fieri consanguineis, antequam filius naturalis alicujus consanguinei legitimetur, n. 9 l. 4 tit. 15 part. 4.—an teneat in persona syndici, vel procuratoris alicujus universitatis, n. 4 l. 15 t. 2 part. 5.—si fieri potest, fieri debet prius in domini persona, quam procuratoris, n. 4 l. 41 tit. 2 part. 5.—est adeo necessaria, quod sine ea processus factus, etiamsi sit completus, non tenet, gloss. in proœmio tit. 7 p. 5.—Et an ex sola propositione libelli videatur quis citatus, n. 4 l. 4 tit. 7 part. 5.—Et an in citatione exprimenda sit causa, et ibi sit inferendus tenor libelli, n. 2 l. 4 tit. 7 part. 5.—Sive causa sit civilis, sive criminalis, ibidem.—Et quid si iudex velit aliquem vocare ad se, an sit inserenda causa, ibi.—Citatio per quem nuntium fieri debeat, et quibus iudicibus permissa sit citatio per nuntium, ibi n. 4.—fieri debet in propriam personam, nec ad domum fiet, nisi absens sit à civitate, n. 5 l. 1 tit. 7 part. 5.—ubi fiet non habenti domum, et an debeant requiri ejus cognati et amici, n. 6 dict. l. 4 part. 5.—quando fit ad domum, non sunt requirendi amici, neque quando absentia est culposa, ibidem.—Et an soli nuntio, in citationibus sit credendum, n. 8 dict. l. 4 juncto ibi n. 9.—Citatio an debeat fieri in persona minoris, vel tutoris sui, n. 15 l. 2, tit. 7 part. 5.—an possit fieri in personam mulieris uxorate, si in honestate vixerit, ut personaliter coram iudice compareat, n. 2 l. 5 ibidem.—an possit fieri in domo cujusque, nec nuntius ad citandum illum violenter ibi ingredi poterit, et quilibet de familia illud prohibere poterit, et quæ cautela in hoc possit servari, et aliquas limitationes ad hoc vide n. 4 dict. l. 5.—domino facta per servum ejus manumissum sine licentia iudicis, an irriter processum, et an ea teneat, n. 1 l. 5 tit. 7 p. 5.—debet fieri de mandato iudicis, aliàs non, n. 4 l. 7 tit. 7 part. 5.—facta personæ illustri debet fieri per scripturam, dict. n. 4.—Et quid si partes prorogent dilationem datam à iudice sine iudicis assensu, ibidem in n. 2.—Citatio benè potest fieri per adversarium de iudicis voluntate, aliàs non, et an si soli tunc credatur, n. 5 d. l. 7.—propriè non dicitur, quando quis aliquem citat sine iudicis mandato, sed dicitur monitio, dict. n. 5.—fit tribus modis, n. 4 l. 8 tit. 7 part. 5.—nova an requiratur in mulctæ condemnatione faciendâ propter contumaciam, n. 5 l. 8 tit. 7 part. 5.—Et an idem sit in condemnatione expensarum, quia non comparuit in termino, ibidem n. 4.—Et negans fuisse citatum, si convincatur de mendacio, qualiter puniatur, n. 6 l. 8 tit. 7 part. 5.—Citatio an valeat sine præfinitione termini, et

quando, n. 4 l. 11 tit. 7 part. 5.—invalida nihil operatur, si tamen valida sit, citatus, tanquam præventus, licet mutet forum, coram iudice citante respondere debet, n. 4 l. 12 tit. 7 part. 5.—ad hoc, ut alium præveniat, requiritur, quod sit ei intimata, ita quod in ejus notitiam perveniat, ibidem.—Et quid si post citationem iste fiat Clericus, dict. n. 4, in fin. dict. l. 12 tit. 7 p. 5.—Et an per solam citationem, res efficiatur litigiosa, licet libellus petitionis non sit notus reo, n. 4 l. 13 tit. 7 part. 5, et ibi n. 2.—Citatio una an sufficiat ad interponendam missionem ex primo decreto, et quando, n. 5 l. 4 tit. 8 part. 5.—ad domum, an fieri possit quando venduntur res in quas actor missus fuit in possessionem ob rei contumaciam, n. 15 l. 6 t. 8 part. 5.—qualiter fieri debeat, si criminosus se latitaverit, et an cum termini appositione, et quid in crimine læsæ majestatis, num. 4, 2, 5 et 4 l. 7 tit. 8 part. 5.—trina præcedere debet, antequam annotatio bonorum fiat, n. 8 l. 7 tit. 8 part. 5.—non requiritur, ubi de fuga adest præsumptio, n. 5 l. 4 tit. 9 part. 5.—ad domum non sufficeret, quando agitur de gravi præiudicio alicujus, n. 5 in fin. dict. l. 4 tit. 16 part. 5.—an requiratur, et qualis esse debeat, quando ex una parte recipiuntur testes ad aternam rei memoriam, ibidem.—officialium Regis non requiritur, quando agitur contra eos, et testes recipiuntur in modum inquisitionis, n. 4 in fin. l. 6 tit. 16 p. 5.—partis adversæ qualis esse debeat, quando testes contrarii producuntur, et quid si testis sit mulier, n. 2 l. 23 tit. 16 part. 5.—unica an sufficiat fieri partibus ante testium publicationem, n. 4 l. 37 t. 16 p. 5.—iudicis facta ad audiendam sententiam, an debeat esse prætoriam, et an hora assignari debeat, n. 2 l. 5 tit. 22 part. 5.—Et an in causis summaris ante sententiam necessaria sit citatio, ibidem.—Citatio ad audiendam sententiam, an debeat fieri contumacia in processu, ibidem.—si sit æquivoca, an iudex illam declarare possit de quo sensit, n. 4 l. 25 tit. 14 part. 5.—si detur generaliter contra Titium, et sint duo Titii, qui ex eis videatur citatus, dict. n. 4.—Et quid in citatione facta per præconem, quem arctet, ibidem.—Citatio nova, an requiratur quando citatus ad certum terminum propter legitimum impedimentum non venit, n. 2 l. 37 tit. 14 p. 5.—absentium, an sufficiat, licet citati non veniant, n. 4 l. 5 tit. 15 p. 5.—eorum, qui in publicatione testium citari debent, an præsumatur facta, si longum tempus transierit à die publicationis ipsius, n. 2 l. 4 t. 2 p. 6.—qualis esse debet, et qui sint citandi, quando hæres inventarium facere vult, et an à laico iudice citentur legatarii Clerici, n. 7 l. 5 t. 6 p. 6.—generalis creditorum, vel aliorum, an sufficiat, et quando in confectionem inventarii hæredis, ibi n. 8.—legatorum vel creditorum, si deficiat in confectionem inventarii, an vitietur, etiamsi hæres fideliter conficeret, ibidem.—Et an agnati, vel cognati prius per iudicem sint citandi, quam alius tutor minori per iudicem detur, n. 5 ad fin. l. 5 tit. 16 part. 6.—Et an prius, quam reus accusatus de crimine absolvatur, quia accusatus non comparet, debeat ipse accusator prius citari, n. 4 l. 17 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Citatio qualis esse debeat, quando accusator non comparet, et citandus est, ut su-

pra dictum est, ibidem in n. 5.—Et quando nulla citatione præcedente, aliquis à iudice capi possit, n. 2 l. 18 tit. 4 part. 7.—Citatio verbalis, vel realis, an fieri possit in alieno territorio, n. 5 dict. l. 18.—malitiosè facta, qualiter citans injuriarum actione teneatur, et quando, n. 4 l. 7 per text. ibi, tit. 9 part. 7.

CITATUS ad curiam Regis debet venire securus, et quid si citetur bannitus, n. 4 l. 4 tit. 16 part. 2.—coram minore iudice venire non debet, et idem coram æquali, n. 2 l. 2 tit. 7 part. 5.—si sit infirmus infirmitate proluxa tenetur mittere procuratorem, n. 7 l. 2 tit. 7 part. 5.—Et quid si definetur in carcere, ibi n. 9.—Vel nuptias celebraverit, ibi n. 10.—Citatus ex quibus causis venire non teneatur, n. 5 cum sequent. l. 11 tit. 7 part. 5.—quid nimium se arctavit permittendo terminum labi, an aliquam excusationem habeat, n. 4 dict. l. 11 ibi.—Et an teneatur probare se fuisse impeditum, vel arbitrio iudicantis relinquatur, n. 7 dict. l. 11.—Et si sit impeditus, in quo casu teneatur mittere excusationem ad iudicem, n. 11 dict. l. 11 ibi, tit. 7 part. 5.—Citatus legitime, sive in propriam personam, sive ad domum, sive verbo, sive realiter, coram iudice citante debet respondere, licet postea forum mutet, n. 4 l. 12 ibi.—Et quid si postea efficiatur Clericus, dict. n. 4 in fin. dict. l. 12 tit. 7 part. 5.—Citatus qui tacuit, vel dixit se venturum, licet non veniat, non dicitur verus contumax, sed fictus, n. 40 l. 4 tit. 22 part. 5.—Et an iste appellare poterit, petita, vel non petita restitutione, si veniat iudice adhuc sedente pro tribunali, dict. n. 40 dict. l. 4.—Civitas ad totam causam, an ad audiendam sententiam citari debeat, n. 2 l. 5 ibi.—Citatus nemo præsumitur, nisi probetur, et ideo dicenti incumbit probatio, n. 2 l. 9 tit. 25 part. 4.—ad certum terminum, si legitime sit impeditus, debet statim post terminum comparere, neque requiritur nova citatio, n. 2 l. 37 tit. 14 part. 5.—legitime, si illicentius recedat, pro contumace habetur, aliàs non, n. 3 l. 18 t. 1 p. 7.—Et taliter legitime citatus tacite monitus est ne à iudice tacite illicentius recedat, ibidem.

CITANS aliquem malitiosè, qualiter puniatur, n. 4 l. 7 per text. ibi, tit. 9 part. 7.

CITARI debet officialis, qui accusatur, quod gravat subditos antequam sententiam adversus eum proferatur, n. 4 l. 6 tit. 16 part. 5.—an debeat actor contumax si reus instando petat in illa causa sententiam, n. 3 l. 9 tit. 22 part. 5.—Et quid si actor in aliquo casu curiæ fecit citare reum, et postea ipse actor non venit, an citari debeat tunc, ibi.—Citari an debeant consanguinei antequam filius naturalis legitimetur, n. 9 l. 4 t. 15 p. 4.

CIVIS unius loci, si habet pensiones in terminis alterius Civitatis, et ibi fiat statutum super fructus illius possessionis, et aliatum, an tale statutum illum liget, gloss. fin. l. 15 tit. 1 part. 1.—Cives possunt audire divina officia extra locum interdictum ob aliquam causam, si culpabiles non sint, n. 5 l. 14 tit. 9 part. 1.—Civis novus, an teneatur servare juramentum prædecessorum, n. 11 l. 5 tit. 15 part. 2.—qui deserit suam Civitatem periclitantem, perdit civium privilegium desinitque esse ejus civis, v. n. 4 l. 4 tit. 19 part. 2.—Cit-